

CrI. A. No. 874/16 and CrI.A. No. 76/17

Raja v. State

2017 SCC OnLine Mad 1514 : (2017) 1 LW (Cri) 653

In the High Court of Madras
(BEFORE S. NAGAMUTHU AND N. SESHASAYEE, JJ.)

CrI. A. No. 874/16

1. Raja (A3)
2. Selvam (A4) Appellants

v.

State rep by the Inspector of Police, C-2, Sunguarchathiram Police
Station, Kancheepuram. (Cr. No. 48 of 2012) Respondent

And

CrI.A. No. 76/17

1. Mari (A2)
2. Palani (A5) Appellants

v.

State rep by The Inspector of Police, C-2, Sunguarchathiram Police
Station, Kancheepuram. (Cr. No. 48 of 2012) Respondent

Criminal Appeal Nos. 874 of 2016 & 76 of 2017

Decided on February 15, 2017

For Appellant: Mr. P. Anbazhagan in CrI.A. No. 874/16

For Appellants: Mr. S.M. Nandhie Devhan in CrI.A. No. 76/17

For Respondent: Mr. P. Govindaraj Additional Public Prosecutor

Prayer: Appeal filed under Section 374 of the Code of Criminal Procedure against the judgment passed by the learned District and Sessions Judge No. II, Kancheepuram in S.C. No. 48 of 2012 dated 31.07.2015.

The Judgment of the Court was delivered by

S. NAGAMUTHU, J.:— The appellants in CrI.A. No. 874 of 2016 are accused 3 and 4 and the appellants in CrI.A. No. 76 of 2017 are the accused 2 and 5 in S.C. No. 48 of 2012 on the file of the learned Sessions Judge No. II, Kancheepuram. The first accused was one Mr. Kumar. The trial Court framed as many as three charges against them as detailed below:

Serial Number of charge	Charge(s) framed against	Charge(s) framed under Section
1	A1 to A5	450 of IPC
2	A1 to A5	395 r/w 397 of IPC
3	A1 to A5	302 of IPC

2. By judgment dated 31.07.2015, the trial Court convicted all the five accused under all the three charges and sentenced them to undergo rigorous imprisonment for ten years and pay a fine of Rs. 1000/- each in default to undergo rigorous imprisonment for one year for the offence under Section 450 I.P.C.; to undergo imprisonment for life and pay a fine of Rs. 1000/- each in default to undergo rigorous imprisonment for one year for offence under Section 397 I.P.C. and to undergo imprisonment for life and pay a fine of Rs. 1000/- each in default to undergo rigorous

imprisonment for one year for offence under Section 302 I.P.C. Challenging the said conviction and sentence, the accused 2 to 5 are before this Court with these two appeals.

2.1 The case of the prosecution in brief is as follows:

2.2. There is a temple known as "Pooniamman Temple" at Thirumangalam Kandigai Village in Kancheepuram district. The deceased in this case was one Mr. Subramani. He used to sleep in front of the temple during night hours everyday. On 02.01.2010 around 11.00 p.m., it is alleged that all these five accused, broke open the main door of the temple, trespassed into the same, broke open the hundi kept inside the temple and committed robbery of Rs. 500/- from the said hundi. On hearing the noise, the deceased, who was sleeping in front of the temple, tried to raise alarm. All the five accused, with a view to escape from the said place with decamped amount, surrounded him. The accused 3 to 5 caught him hold and the second accused, attacked him with a wooden reaper on the back of the head and the first accused attacked him with a crowbar on his head. The deceased fell down and died instantaneously. Abandoning the dead body at the same place, all the five accused fled away from the scene of occurrence. The occurrence was not witnessed by anyone.

2.3. P.W. 6 a resident of Kandigai village, used to visit the temple around 06.15 a.m. everyday for darshan. As usual, on 03.01.2010, he went to the temple. Just in front of the temple, he found the deceased lying dead with injuries on his head. Immediately, he rushed to the house of P.W. 3 and informed him about the same. P.W. 3 in turn informed P.W. 1 who was the husband of the then Village Panchayat Board President. P.W. 1 rushed to the place of occurrence and found the deceased lying dead. Inside the temple, he found the hundi broken open and the currency notes and coins had been stolen. Then, he went to Sunguarchathiram Police Station at 08.00 a.m. on 03.01.2010 and made a complaint. A case was registered on the same in Crime No. 8 of 2010 under Sections 457, 380 and 302 I.P.C. Ex.P1 is the complaint and Ex.P20 is the F.I.R. He forwarded both the documents to the Court and the same was received by the learned Magistrate at 04.30 p.m. on 03.01.2010.

2.4. The case was taken up for investigation by P.W. 18 the then Inspector of Police. He went to the place of occurrence and prepared an observation mahazar and a rough sketch. At his request, P.W. 11, the forensic expert, visited the place of occurrence and with his assistants, P.W. 18 recovered the bloodstain earth and sample earth from the place of occurrence. He held inquest on the body of the deceased and forwarded the same for postmortem.

2.5. P.W. 14 Dr. Yamuna conducted autopsy on the body of the deceased on 03.11.2010 at 02.15 p.m. She found the following injuries:

"External injures: Nasal bleeding present, eyes - partially open. Laceration 3 × 2 × 1 cm behind right ear. Laceration behind right ear (occipital region) 6 × 4 × 3 cm exposing skull bone. Teethes 8/8 | 8/8.

Internal injuries: Skull-fracture present occipital and right temporal bone, exposing brain tissue. Skull opened - clotted blood present all over the skull. Clotted blood present all over the brain. Right side brain contused. Chest - no fracture; lungs - pale, heart - pale, 30 ml blood found in the chambers. Liver, Spleen, Kidneys - pale. 250 gms undigested food found in the stomach. Pale yellow fluid found in the intestines."

2.6 Ex.P6 is the postmortem certificate. She gave opinion that the death of the deceased was due to shock and hemorrhage due to multiple injuries. She further opined that the injury could have been caused by weapons like crowbar, wooden reaper and knife.

2.7. P.W. 18 recovered the bloodstained clothes from the body of the deceased. Since he was transferred, at that stage, the investigation was taken over by his

successor P.W. 19.

2.8. On 14.09.2010, around 03.00 p.m. at Sokandi village, P.W. 19 arrested the first accused in the presence of the witnesses. On such arrest, he made a voluntary confession, in which he disclosed that he had hidden a crowbar at his house. In pursuance of the same, he took the police and the witness to his house and produced M.O.9-crowbar. Then, from out of the said disclosure statement on the same day at 04.15 p.m. at Pullur village, he arrested the second accused. On such arrest, the second accused made a voluntary confession, in which, he disclosed the place where he had hidden a wooden reaper. In pursuance of the same, he took the police and the witness to the place of hideout and produced M.O.10-wooden reaper. In the same statement, he further stated that he had identified the shop where he had pledged a gold thali.

2.9. The second accused identified the third accused. On the same day at 05.00 p.m. P.W. 19 arrested the third accused. While in custody, he made a voluntary confession, in which, he disclosed the place where he had hidden a eye cap made of silver. In pursuance of the same, he took the police and the witnesses to the place of hideout and produced M.O.2-silver eye cap.

2.10. The first accused then identified the 4th accused and at 05.30 p.m. P.W. 19 arrested the 4th accused. While in custody, he made a voluntary confession, in which he disclosed the place where he had hidden a knife. In pursuance of the same he took the police and the witnesses to the place of hide out and produced M.O.3-knife.

2.11. On being identified by the first accused, P.W. 19 arrested the 5th accused at 05.30 p.m. On such arrest, he made a voluntary confession, in which he disclosed the place where he had hidden a pooja plate. In pursuance of the same, he took the police and the witnesses to the place of hide out and produced M.O.4-pooja plate.

2.12. The second accused then took the police and the witnesses to the pawn broker shop belonging to P.W. 13. From P.W. 13, M.O.1 gold thali was recovered. On returning to the police station, P.W. 19 forwarded all the accused to the Court and also forwarded the material objects to Court. At that time, since he was transferred, the investigation was taken up by his successor P.W. 20.

2.13. P.W. 20 has stated that the material objects which were sent to forensic lab for chemical examination revealed that there were human bloodstains on the material objects. On completing the investigation, he laid chargesheet against all the accused.

2.14. Based on the above materials, the trial Court convicted all the five accused and that is how the accused 2 to 5 are before this Court with these appeals.

3. We have heard the learned counsel appearing for the appellants, the learned Additional Public Prosecutor appearing for the State and also perused the records carefully.

4. This is a case based on circumstantial evidence. The foremost circumstance relied on by the prosecution is that the deceased used to sleep just in front of the temple and his dead body was found around 06.15 a.m. on 03.01.2010 with head injuries. The medical evidence has established that the death of the deceased was due to shock and hemorrhage due to the head injuries and the said injuries could have been caused by hitting with a weapon like crowbar or wooden reaper. From these evidences, the prosecution has clearly established that the death of the deceased was a homicide and that it had taken place some time before 06.15 a.m. on 03.01.2010.

5. Now the question is as to who are the perpetrators of the crime. Since the assailants were not known, rightly on the complaint of P.W. 1 a case was registered as against unknown assailants. Though forensic experts were brought to the place of occurrence, except the bloodstained earth, there was no other scientific clue available at the place of occurrence. None have seen the assailants either at the place of occurrence or anywhere near the place of occurrence.

6. From the place of occurrence, chance fingerprints were lifted by the experts. According to P.W. 18, the said fingerprints did not tally with the fingerprints of the accused. Since the temple, where the occurrence had taken place, is a public place, the chance fingerprints lifted could have been that of some devotees. Had the chance fingerprints tallied with the fingerprints of the accused, that would have been a very strong piece of evidence against the accused. Thus the chance fingerprints lifted from the place of occurrence would not help the case of the prosecution in any manner.

7. P.W. 18, held investigation till September, 2010. During the said period of about nine months, P.W. 18 was not able to make any breakthrough. After the investigation was taken over by P.W. 19, in the month of September, 2010 he arrested all these accused on 14.09.2010. It is stated that from out of the disclosure statement made by the accused, from the first accused M.O.9 (crowbar) was recovered, from A2, M.O.10 (wooden reaper) was recovered, from A3, M.O.2 (Silver eye cap) was recovered, from A4, M.O.3 (knife) was recovered and from A5, M.O.4 (Pooja plate) was recovered. Out of the disclosure statement, a gold thali was recovered from P.W. 13. Curiously, there was no whisper about the missing of gold thali, silver eye cap and pooja plate. Only after the arrest of these accused, it was for the first time disclosed that these properties were stolen properties from the temple. In Ex.P20 F.I.R. there is no mention about the missing of these properties. It is not explained to this Court as to why for about nine months the missing of these properties were not disclosed by anyone. This would only go to show that these properties were not at all stolen away from the temple and in order to add strength to the prosecution case, a make belief story has been coined by the police.

8. So far as the crowbar, the wooden reaper and the knife are concerned, there is no link between these weapons and the crime. It is not the discovery of every fact that makes a statement of the accused admissible under Section 27 of the Evidence Act. To the contrary, it is only the discovery of a relevant fact that makes the statement admissible under Section 27 of the Evidence Act. Here, in this case, the nexus between these weapons and the crime has not been established and therefore the statements of the respective accused would not fall under Section 27 of the Evidence Act and therefore they are liable to be eschewed from consideration. Apart from the above, there is no other evidence against these accused. Therefore, the accused are entitled only for acquittal.

9. Curiously, at the same time, shockingly the trial Court has convicted all these accused not on any legal ground but on mere surmises. Simply because these accused belonged to a particular community the trial Court has concluded that they would have committed the crime as according to the trial Court, the traditional occupation of the people belonging to that community was theft. With heavy heart, we want to extract few portions of the judgment of the trial Court. In paragraph 7 of the judgment, the trial Court has made the opening remarks that before going into the evidences let in by the prosecution, it would be necessary to look into the socio economic background of all these five accused. The trial Court has observed in "Tamil language" as follows:

“(7) இந்த வழக்கில் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பதற்கு முன்பு குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ள 5 எதிரிகளின் சமூக பொருளாதார பிண்ணனியை விளக்குவது அவசியமாகும். எதிரிகள் அனைவரும் தமிழகத்தில் வில்லியர்கள், பூசாலிகள் என்று பல மாவட்டங்களில் பலவிதமான பெயர்களில் பொதுவாக தமிழகத்தின் வடக்கு மாவட்டங்களில் வாழும் பழங்குடி இனத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் தொகையில் மிகவும் குறைந்த எண்ணிக்கையை கொண்டு தமிழக அரசின் வருவாய் துறையினர் பராமசித்து வரும் பதிவேடுகளில் “இருளர்கள் என்று அழைக்கப்படும் Schedule Tribe” இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. மேற்படி இருளர் சமுதாயத்தினர், சமுதாயத்தின் மையப் பகுதிக்கு Main Stream-க்கு வராமல் பல ஆண்டுகளாக கூட்டம் கூட்டமாக ஒவ்வொரு விவசாய கிராமங்களிலும், அரசாங்க இடங்களிலும் தங்களுக்கு என வீடுகள் எதுவும் கட்டிக் கொள்ளாமல் அந்தந்த ஊர்களில் நில

கவாந்தாரர்களுக்கு சொந்தமான மோட்டார்
கொட்டகை மற்றும் சிறுசிறு குடில்கள்
ஆகியவற்றில் தங்கி ஆரம்பத்தில் எலி, பாம்பு,
கீரிப்பிள்ளை, முயல் போன்றவற்றை
வேட்டையாடியும், சிறு சிறு குற்றங்களை
செய்தும் பிழைத்து வந்த ஒரு சிறிய
கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக 25
ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்து வந்தவர்கள்,
தற்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள சமுதாய
மாற்றத்தினால் எதிரிகள் சார்ந்த இருளர்களும்
மற்றவர்களை போலவே தலை முடிகளை கிராப்
வெட்டிக் கொள்ளும் பழக்கத்தையும், மேல்
சட்டைமற்றும் முழுக்கால் சட்டை அணிவதையும்
மற்றவர்களை போலவே பள்ளிக்கு செல்லும்
வழக்கத்தையும் செய்து வா
ஆரம்பித்துவிட்டனர். மேற்படி பழங்குடியின
மக்கள் வளர்ச்சியுறாத காலத்தில் அவர்கள்
மற்ற சமுதாயத்தினரோடு தொடர்பு கொண்டு
பழக்கத்தை அதிக அளவில் வைத்துக்
கொள்ளாத காலங்களில் அவர்கள் காலம்
காலமாக செய்து வந்த தொழிலையே செய்து
வந்துள்ளார்கள். தற்போது மற்ற சமுதாய
மக்களை போலவே சமுதாயத்தின் மையப்

பகுதிக்கு அவர்கள் வந்துள்ளதால்
சமுதாயத்தில் உள்ள மற்ற மக்களுக்குள்ள
அனைத்து குண நலன்களும் அவர்களுக்கும்
தொற்றிக் கொண்டுள்ளதைத்தான இவ்வழக்ககு
நமக்கு காண்பிக்கின்றது. மேற்படி இருளர்
சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆரம்ப
காலத்தில் பாப்பு பிடிப்பது அதன் தோலை
விற்பனை செய்து பிழைத்து வந்தார்கள்.
அது மட்டுமல்லாமல் மற்றவர்கள்
வீட்டுக்குள்ளும், நிலத்துக்குள்ளும், மோட்டார்
கொட்டைகைக்குள்ளும் பாம்பு புகுந்து விட்டால்
அச்சப்படாமல் அந்த பாம்பை மிகவும்
லாவகமாக பிடித்து மேற்படி தோட்டக்காரர்கள்
மற்றும் வீட்டுகாரர்களிடம் சிறிய தொகையை
சன்மானமாக பெற்று அதில் பிழைப்பை நடத்தி
வந்தார்கள். அது மட்டும் அல்லாமல் ஆரம்ப
காலத்தில் அவர்கள் சிறு சிறு விலங்குகளை
வேட்டையாடியும் அவற்றை விற்கும் அவைகளை
புசித்தும் வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார்கள்.
கடலோர கிராமங்களில் வசிக்கும் இருளர்கள்
தூண்டில் போட்டு கடலில் மீன் பிடிக்கும்
தொழிலையும் மேற்கொண்டு வந்தள்ளார்கள்.
மேற்படி மக்கள் ஆரம்ப காலத்தில் மிகவும்

தனிப்பட்ட கலாச்சாரத்தை வைத்துக்
கொண்டிருந்த போது அவர்களுக்குள் திருமணம்
என்ற சடங்கும், டைவர்ஸ் (விவராகரத்து) என்ற
சடங்கும் இல்லை. கற்போதும் அவர்களுக்கு
மேற்படி சடங்குகள் இருப்பதாக நமக்கு
தெரியவில்லை. மேற்படி மக்களுக்கு கன்னிமார்
என்பது குல தெய்வமாகும். மேலும், மேற்படி
மக்கள் தங்களின் பூர்வீகத்தை சொல்லும்
போது அவர்கள் ஏதோ நாடு தூரத்தப்பட்ட ஒரு
மன்னனின் வழி தோன்றல்கள் என்றும்
தங்களை கூறிக் கொண்டு வருகிறார்கள். நான்
மேலே விவரித்து காண்பித்துள்ள மேற்படி
மக்களின் குண நலன்கள் இந்த வழக்குக்கு
தீர்வு காண்பதில் எவ்வகையிலும் பயன்படாது
என்றாலும் கூட மேற்படி மக்கள் தங்களின்
கலாச்சாரத்தோடு மட்டும் வாழ்ந்த போது
அவர்களை பொதுவான கலாச்சாரம் பாதிக்காத
நிலையில் எதிரிகள் நம் முன்னர் நிற்பதை
போல பெரிய குற்றங்களில் எதுவும் மேற்படி
இருளர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்
செய்ததாக புள்ளி விவரங்கள் எதுவும் நமக்கு
கிடைக்கவில்லை. மேற்படி சமுதாயத்தைச்
சேர்ந்தவர்கள் சமூக பொருளாதார

மாற்றத்தினால் மற்ற மக்களுக்கு என்னென்ன
நல்ல கெட்ட பழக்கங்கள் உள்ளனவோ
அதனையும் Edwin Suther Land மற்றும்
Donald Gressey என்ற இரண்டு
அமெரிக்காவை சேர்ந்த சட்ட வி-ானம்
அறி-ர்கள் கூறவதை போல குற்றங்கள்
என்பதும் மற்றும் மற்ற பாடங்களை போலவே
கற்றுக் கொள்ளுதல் என்று சொல்லக்கூடிய
வகையில் அதுவும் ஒரு "Learning Process"
என்பதால் மற்ற மக்களோடு இவர்கள்
நெருக்கமாக சேர்ந்து வாழ ஆரம்பித்ததன்
விளைவாக மற்ற மக்களுக்குள்ள நல்ல மற்றும்
கெட்ட பழக்கங்கள் ஆரம்ப கால கட்டங்களில்
கெட்ட தூழ்நிலைகளில் எதுவுமே ஈடுபடாத
மேற்படி Virgin Quality-ஐ கொண்டு மேற்படி
எதிரிகள் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் மற்ற
மக்களுக்கு இருக்கின்ற குணநலன்களை கற்றுக்
கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த வழக்கு
நமக்கு தெரிவிக்கின்றது." (Emphasis added)

(Emphasis added)

10. In the later part of the judgment, the trial Court has observed as follows:

“9.....இந்தியாவிலும், உலகெங்கிலும் குற்றத்தை செய்பவர்கள் சாட்சிகளை அருகில் வைத்துக் கொண்டு குற்றம் செய்ய மாட்டார்கள். அவ்வாறு சாட்சிகளை அருகில் வைத்து விட்டு குற்றத்தை செய்வதும், குற்றத்தை செய்யாமல் இருப்பதும் ஒன்றே. குற்றத்தை செய்பவர்களை குற்றம் செய்பவர்கள் குற்றம் செய்யும் இடத்தில் குற்றம் செய்த நேரத்தில் அதனை யாரும் பார்க்காமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக தேவையான தேதியையும், வேவையான நேரத்தையும் தேர்ந்தெடுப்பது குற்றம் செய்பவர்களின் கை தேர்ந்த கலை. குறிப்பாக திருட்டு வழக்குகளில் அவ்வகையான காலம் தேர்ந்தெடுத்தல், நேரம் தேர்ந்தெடுத்தல் என்பது அவதியமானதாகும். இவ்வழக்கிலும் எதிரிகள் 02-01-2010-ம் தேதி இரவு 11-00 மணியை குற்றம் செய்திருக்க தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றார்கள் என்பதை பார்க்கும் போதும், கொள்ளையடிப்பதற்கு பொன்னியம்மன் கோவிலை தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றார்கள் என்பதை

பார்க்கும் இடத்தும் அவர்கள் குற்றம்
செய்வதில் கை தேர்ந்தவர்கள் என்பதாக
தோன்றுகிறதே ஒழிய அந்த கோவிலில்
எவ்வளவு தொகை இருக்கும் என்பது
தெரியாமல் ஒரு பிச்சைக்காரத்தனமான
கோவிலில் கொள்ளையடிக்க எத்தனித்து
கொள்ளையடிக்கும் போது அதை தடுத்து
நின்ற சுப்ரமணியனை கொலை செய்த பின்பு
10 மாதங்களுக்கு பிறகு மாட்டிக் கொண்டு
எப்படி கொலை செய்தார்கள், எதற்காக
கொலை செய்தார்கள், என்னென்ன
கொள்ளையடித்தார்கள், எந்தெந்த பொருளால்
கொலை செய்தார்கள், கொள்ளையடித்த
பொருள் என்னென்ன, அவை யாரிடம் உள்ளது,
கொள்ளையடிப்பதற்கு யார் யார் சென்றார்கள்
என்பது குறித்த விவரமான ஒப்புதல்
வாக்குமூலங்களை இவ்வழக்கில்
விசாரிக்கப்பட்ட அ.சா.15 குரநாதன் முன்பாக
வாக்குமூலமாக கொடுத்து அந்த
வாக்குமூலங்கள் சற்றும் ஐயத்துக்கு இடமின்றி
அ.சா.15 குரநாதன் மூலமாக சிந்தாமல்

சிதறாமல் கெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.....”

11. In the middle portion of paragraph 10, the trial Court has mentioned as follows:

“10.....மேற்படி கைப்பற்றப்பட்ட சான்று பொருட்களில் நான் முன்பே கூறியுள்ளவாறு எதிர்கள் அனைவரும் ஆதிவாசிகள் என்பதால் அவர்களுக்கு சொந்தமானவைகளாக இருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை என்பதாலும், சா.பொ.1 தங்க தாலி பொட்டு, சா.பொ.2 வெள்ளி கண் மலர், சா.பொ.4 பித்தளை பூஜை தட்டு, கோவில்களில் உக்கிரக தெய்வங்கள் பயன்படுத்தும் சா.பொ.3 இரும்பு கத்தி ஆகியவைகள் எதிரிகளுக்கு சொந்தமானவை என்பது எதிரிகளின் வாதுரை இல்லை. மேற்படி சான்று பொருட்களை எதிரிகளிடம் திணித்து, சம்பிரதாயமாக ஒப்புதல் வாக்குமுலங்கள் பெறப்பட்டு எதிரிகளுக்கும் சம்பவ இடத்துக்கும் சம்பவத்துக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் மேற்படி சா.பொ.1 முதல் சா.பொ.4 வரையுள்ள இந்த தெய்வங்கள் அல்லது இந்து கோவில்களில் இருக்கக் கூடிய விசேஷமான பொருட்களை எதிரிகளின் முலமாக கைப்பற்றப்பட்டதாக ஒரு ஜோடனை செய்தால் தான் எதிரிகளையும், சம்பவ இடத்தையும்,

எதிரிகளையும் மேற்படி குற்றச் செயல்களையும் இறுக்கமாக பிணைக்க முடியும் என்ற நிர்ணயத்தின் பேரில் சா.பொ.19 ஆய்வாளர் சா.பொ.15ன் துணை கொண்டு செய்திருப்பார் என்று நமக்கு தோன்றவில்லை. அப்படி செய்ய வேண்டிய ஒரு அவசியமும் சா.பொ.19க்கு இருந்ததாக நமக்கு தோன்றவில்லை.....”

“.....இந்த கொலை வழக்கானது ஒரு அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு கொலை வழக்கல்ல. சம்பவத்தில் இறந்து போன சுப்பிரமணி என்பவர் பழைய பேப்பர்கள், பிளாஸ்டிக் ஆகியவைகளை பொறுக்கி அதை கிடைத்த தொகைக்கு விற்று விட்டு வீட்டில் சென்று உறங்குவதற்கு கூட வக்கில்லாத ஒரு சாதாரணத்திலும் சாதாரண ஒரு வறிய குடும்பத்தைச் சார்ந்த ஒரு நபர் ஆவார். அவர் இறந்து போன அல்லது அவர் கொலை செய்யப்பட்டு இறந்து போன வழக்கை முடித்தாலும், முடிக்காவிட்டாலும் அவருக்காக வரிந்து கட்டிக் கொண்டு எவரும் வாதாட போவதில்லை. அப்படி வாதாடுவதாகவும்

12. In yet another portion in paragraph 10 the trial Court has made the following observation:

எதிரிகள் தரப்பில் எவ்விதமான கருத்துக்களும்

முன் வைக்கப்படவில்லை.....”

13. Continuing in paragraph 10, the trial Court has made the following observations:

“..... அண்மைக் காலமாக அரசாங்கமே ஒரு வழக்கை கண்டுபிடிக்காமல் விட்டாலும், அந்த வழக்கை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்று அரசாங்கம் இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் ஆகிய கடைசி நீதிமன்றத்தில் சொன்னாலும் அதனை இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் ஆகிய கடைசி நீதிமன்றத்தில் சொன்னாலும் அதனை இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் தற்போதுள்ள 4வது எஸ்டேட் என்று சொல்லக் கூடிய எலக்ட்ரானிக் மீடியா செய்கின்ற "Media Trial" செய்யும் அதிகப்படியான அழுத்தத்தால் சிபிஐ போன்று உயர்தர அந்தஸ்து வாய்ந்த நபர்களை "closure report" குவிமுச பிரிவு 173ன் கீழ் தாக்கல் செய்யும் போது அதனை வாங்க மறுத்து மறு விசாரணைக்கு உத்திரவிட்டு வரவதை நம்மால் காண முடிகிறது. அண்மை காலத்தில் டெல்லி வட்டாரத்தில் டாக்டர் தல்வார் தம்பதிகளுக்கு இருந்த ஒரே அரு

மகளான ஆருஜா என்ற 14 வயது குாந்தை
பூட்டப்பட்ட வீட்டுக்குள் இறந்து போன
வழக்கில் சாதாரண போலீஸ் துப்பு துலக்காமல்
திக்கு முக்காடிய போது அந்த வழக்கை
இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் சிபிஐ வசம்
ஒப்படைத்து சிபிஐ-யும் உண்மை கண்டறியுடம்
சோதனைக்கு டாக்டர் தல்வார் தம்பதிகளை
உட்படுத்தியும் உண்மை கண்டறிய முடியாமல்
திக்கு முக்காடிய பிறகு சிபிஐ-யும் மேற்படி
வழக்கில் துப்பு துலங்கவில்லை என்று

Negative Final Report - ஐ விசாரணை
நீதிமன்றத்திடம் தாக்கல் செய்ததை
ஆட்சேபித்து பொது நலன் மனுக்கள் இந்திய
உச்ச நீதிமன்றத்திடம் தாக்கல் செய்ததை
ஆட்சேபித்து பொது நலன் மனுக்கள் இந்திய
உச்ச நீதிமன்றத்தை தட்டிய போது இந்திய
உச்ச நீதிமன்றம் மேற்படி **Negative Final**

Report-ஐ பெறாமல் மறுபடியும் விசாரணை
செய்ய உத்திரவிட்டு அந்த விசாரணையின்
பேரில் **Positive Final Report** தாக்கல்
செய்யப்பட்டு வழக்கு விசாரணை செய்யப்பட்டு
ஆருஜியின் தந்தை மற்றும் தாய் அதாவது
தல்வார் தம்பதிகள் இருவரும் கொலை குற்றம்

செய்ததற்காக தண்டிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்
என்பதை நாம் உள் வாங்கிக் கொண்டு
பாக்கும் போது பொது நல அமைப்புகளும்,
Free media-க்களும் அழுத்தம் கொடுக்கும்
போது வலுவில்லாத வழக்குக்கு கூட வலு
பிறந்துவிடுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு அழுத்தம்
இந்த வழக்கில் விசாரணை அதிகாரிக்கு
கொடுக்கப்பட்டதாக நமக்கு தோன்றவில்லை.
அப்படிப்பட்ட நிலையில் இவ்வழக்கை
முடிப்பதற்கு அ.சா.15ஐ பயன்படுத்தி **Ritualistic**
Compliance என்று சொல்லக் கூடிய
வகையில் அமைந்த சம்பிரதாய கைது,
சம்பிரதாயத்துக்கு ஒப்புதல் வாக்குமூலம்,
சம்பிரதாயத்துக்க்கு மகஜர்கள்.
சம்பிரதாயத்துக்காக சான்று பொருட்கள்
ஆகியவைகளை 1 முதல் 5 எதிரிகளுக்க்கு
எதிராக அ.சா.19 ஆய்வாளர் உற்பத்தி செய்ய
வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்படி
எவ்விதமான அரசியல் அழுக்கமோ. பண பலம்
ஆகியவைகளின் அழுக்கமோ அல்லது
மீடியாக்களின் அழுக்கமோ இல்லாக நிலையில்
எதிரிகள் கான் இந்த கொலையை
செய்தார்கள் என்று எவ்விதமான

அப்பழுக்குமற்ற எதிரிகளை இந்த கொலை

வழக்கில் சிக்க வைக்க வேண்டிய அவசியமும்

அ.சா.19க்கு இல்லை.” (Emphasis added)

(Emphasis added)

14. In paragraph 24 of the judgment, the trial Court has extracted the alleged confession statement of all the accused in full ignoring the bar contained in Section 25 of the Evidence Act and has concluded that the accused 3 to 5 held the deceased and accused 2 attacked the deceased with a wooden rod and the first accused accused attacked the deceased with crowbar.

15. The above extractions, which we have made from the judgment of the trial Court would go a long way to expose the prejudice the learned trial Judge had against the people belonging to a particular community. It is not understandable as to how a Court could presume that the people belonging to a particular community will traditionally indulge in the commission of a particular type of crimes. It is also shocking to note that the trial judge had the strong conviction that the particular community people would indulge in a particular type of crimes and the same could be inherited like a family trade. It is not also understandable as to how the trial Court could come to the conclusion that the traditional occupation of the people belonging to that particular community was stealing. Assuming that during the primitive period, the people belonging to the said community were indulging in thefts, it is ridiculous on the part of the trial Court to conclude that in the instant case, these accused had committed murder and robbery because they belong to the said community. It is also shocking to note that the trial Court had expressed its surprise over the fact that the people belonging to this community have now come to the main stream of the society and they have started cutting their hairs, trimming their beards, wearing full hand shirt and pants.

16. Judiciary cannot afford to decide the cases by tracing the criminal activities of the forefathers of the accused. No Court of Law can stigmatize a community as a whole. Proof beyond reasonable doubt of the guilt of an accused should be reached on the basis of the evidence on record. Any finding of guilt based on no evidence but on communal considerations is unconstitutional. In the instant case, the trial Court has traced the socio economic as well as the communal background of the accused and has come to the conclusion that these accused have committed the crime solely because they belong to a particular community. This judgment is a classic example as to how a Court of Law in this Country should not pen down a judgment. In our little experience, we have not come across this kind of worst judgment. Let this be the last judgment ever written on communal consideration.

17. As we have already pointed out, though the first accused has not made any appeal, since he stands in the same footing like the appellants herein and since there is no evidence whatsoever against him also, but he has been convicted on communal consideration, we are inclined to acquit the first accused also while acquitting these appellants. This we do as per the law laid down by the Hon'ble Supreme Court in *Dandu Lakshmi Reddy v. State of A.P.* reported in (1999) 7 SCC 69.

18. In the result,

(i) the appeals are allowed and the conviction and sentence imposed on the appellants/accused 2 to 5 by the learned District and Sessions Judge No. II, Kancheepuram in S.C. No. 48 of 2013 dated 31.07.2015 is set aside and the appellants/accused 2 to 5 are acquitted.

(ii) Though the first accused Mr. N. Kumar S/o Mr. Natesan has not filed any

- appeal, the conviction and sentence imposed on him by the learned District and Sessions Judge No. II, Kancheepuram in S.C. No. 48 of 2013 dated 31.07.2015 is also set aside and the first accused Mr. N. Kumar S/o Mr. Natesan is acquitted.
- (iii) The fine amount, if any paid, shall be refunded to them.
- (iv) Since the appellants/accused 2 to 5 and the first accused Mr. N. Kumar S/o Mr. Natesan are in jail, they are directed to be set at liberty forthwith, unless their detention is required in connection with any other case.

***Note:** The Registry is directed to circulate a copy of the judgment of the trial Court along with a copy of this judgment to all the Principal Session Judges in the State of Tamil Nadu as well as in the Union Territory of Puducherry for being circulated to the other Session Judges so as to impress upon them that in the years to come, let there be no judgment based on extraneous considerations like communal background, social background etc.*

Disclaimer: While every effort is made to avoid any mistake or omission, this casenote/ headnote/ judgment/ act/ rule/ regulation/ circular/ notification is being circulated on the condition and understanding that the publisher would not be liable in any manner by reason of any mistake or omission or for any action taken or omitted to be taken or advice rendered or accepted on the basis of this casenote/ headnote/ judgment/ act/ rule/ regulation/ circular/ notification. All disputes will be subject exclusively to jurisdiction of courts, tribunals and forums at Lucknow only. The authenticity of this text must be verified from the original source.